

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. София, 06.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 11.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **5516** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на ПРОФИДЕЛ И. Е. ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място], [населено място], [улица], представлявано от А. С. С., управител, срещу Решение № ПО-46/25.04.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0001234/12.04.2019 г., издадено от Р. Я.-Г., главен публичен изпълнител при ТД на НАП - С.. В жалбата се твърди, че оспореният акт е издаден в нарушение на процесуалните правила и материалния закон, тъй като липсват предпоставките за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Изразява се искане за отмяна на оспорения административен акт и присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответната страна изразява становище за недопустимост на жалбата, тъй като фактически не е налице наложена обезпечителна мярка, предвид получен отговор от ТБ Обединена българска банка АД, че лицето не е клиент на банката. Алтернативно се излага искане жалбата да бъде приета за неоснователна и да бъде отхвърлена. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Предмет на настоящото съдебно производство е Решение № РО-46/25.04.2019 г.,

издадено от директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалба на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0001234/12.04.2019 г., издадено от Р. Я.-Г., главен публичен изпълнител при ТД на НАП - С..

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото, становищата на страните и в рамките на задължителната проверка по чл. 160 от ДОПК, административният съд приема за установено от фактическа страна следното:

От приложените към искането писмени доказателства се установява, че по отношение на ПРОФИДЕЛ И. Е., ЕИК[ЕИК] е възложена ревизия по ЗДДС за периода от 01.05.2018 г. до 28.02.2019 г., със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221419001718-020-001/21.03.2019 г. По искане на ревизираното дружество и на основание чл. 34, ал.1, т. 4 от ДОПК със Заповед № 22221419001718-023-001/15.04.2019 г. ревизионното производство е спряно, считано от 15.04.2019 г. до 15.07.2019 г. Със Заповед № 22221419001718-143-001/16.07.2019 г. производството по извършване на ревизията е възобновено, считано от 16.07.2019 г., като срокът за извършване на ревизията е определен до 04.10.2019г. Със Заповед за изменение на заповед възлагане на ревизия № Р-22221419001718-020-002/02.10.2019 г. срокът за извършване на ревизията е удължен до 04.12.2019 г.

В хода на ревизията, при извършените проверки чрез публичния изпълнител и електронната справка в имотния регистър към Агенцията по вписванията и информационната система на НАП, както и чрез справка от КАТ е установено, че ревизираното дружество не притежава собствени недвижими имоти, както и МПС. От извършената справка в ИС на НАП и регистъра за банкови сметки към БНБ е установено, че ревизираното дружество няма открити банкови сметки в търговските банки (всички банкови сметки на името на дружеството са закрити). Установено е, че от ревизираното дружество е сключен договор за администриране на парични потоци и обработка на плащания със свързано лице по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ДОПК, а именно ПРОФИДЕЛ И. Е. с ЕИК[ЕИК] в ТБ О. АД, като банковата му сметка фигурира в оборотната ведомост на ревизираното дружество.

Очакваният размер на задълженията на ревизираното дружество, към момента на подаване на искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки е 504 902.00 лева.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. № С190022-023-0001234/12.04.2019 г., издадено то Р. Я.- Г., главен публичен изпълнител при Териториална дирекция на НАП-С. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банковата сметка на ПРОФИДЕЛ И. Е. с ЕИК[ЕИК] в ТБ О. АД, в качеството му на изпълнител по договор за администриране на парични потоци и обработка на плащания, сключен на 18.07.2018 г. с ревизираното дружество. В Постановлението на налагане на предварителни обезпечителни мерки е посочено, че запорът следва да се наложи върху средства в размер на 504 902.00 лв., налични и постъпващи в полза на ревизираното дружество ПРОФИДЕЛ И. Е., ЕИК[ЕИК]. Запорното съобщение е връчено на банката на 16.04.2019 г., а ПНПОМ е връчено на ревизираното дружество по електронен път на 17.04.2019 г. ПНПОМ е обжалвано по административен ред, като с Решение № ПО-46/25.04.2019 г. жалбата е отхвърлена. Решението е връчено на ПРОФИДЕЛ И. Е. по електронен път на 07.05.2019 г. Жалбата на дружеството, с която се оспорва решението е подадена по пощата на 10.05.2019 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима. Независимо че и пред настоящата инстанция са представени доказателства, че в ТБ О. АД не е активна сметка с титуляр третото задължено лице ПРОФИДЕЛ И. Е. с ЕИК[ЕИК], то за жалбоподателя не е отпаднал правния интерес от оспорване. С Решение № ПО-46/25.04.2019 г. на директора на ТД на НАП С. е отхвърлена жалбата на ПРОФИДЕЛ И. Е. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0001234/12.04.2019 г., като по този начин постановлението продължава да съществува в правния мир. С ПНПОМ изх. № С190022-023-0001234/12.04.2019 г. се цели засягане правната сфера на жалбоподателя, поради което за същият е налице правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е основателна .

След извършване на служебна проверка, съдът установи, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната писмена форма, при спазване на процесуалния закон, но в нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 202, ал. 2 от ДОПК заповест може да бъде наложен не върху всяко вземане от третото лице, а само върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице. Ликвидно е вземането, по което няма спор между страните по материалното правоотношение, т.е същото е безспорно установено по основание и размер, а изискуемо е вземането с настъпил падеж. Съгласно чл. 230, ал. 2 от ДОПК вземането е ликвидно и изискуемо, когато бъде признато пред публичния изпълнител или когато е установено с влязло в сила съдебно решение, с нотариално заверен документ или с ценна книга, издадена от третото лице.

В случая липсва потвърждение от страна на ПРОФИДЕЛ И. Е. с ЕИК[ЕИК] относно съществуването и изискуемостта на вземане на ПРОФИДЕЛ И. Е. към същото. Дори да се приеме, че дружествата са свързани лица и ПРОФИДЕЛ И. Е. обслужва плащанията на ПРОФИДЕЛ И. Е., то е следвало по отношение размера на конкретно посочената в заповестното съобщение сума да се установи дали заплащане на същата е изискуемо от страна на ПРОФИДЕЛ И. Е. към ПРОФИДЕЛ И. Е.. От друга страна, безспорно е установено, че не съществува вземане както на ПРОФИДЕЛ И. Е., така и на ПРОФИДЕЛ И. Е. към ТБ О. АД, тъй като лицата нямат активни банкови сметки в ТБ, съответно банката не дължи обслужване на техни вземания.

Предвид гореизложеното обжалваното решение, с което е потвърдено постановлението на публичния изпълнител е незаконосъобразно. В същото са изложени обстойни мотиви относно обезпечителната нужда, но не и относно необходимостта от установяване на ликвидност или изискуемост на вземането на третото лице съгласно чл. 202, ал. 2 от ДОПК. Същите не са установени от публичния изпълнител, което налага отмяна на обжалваното постановление.

С оглед изхода на спора основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на сторените разноски и същото следва да бъде уважено съобразно представените доказателства за заплащане на държавна такса от 50,00 лв.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ПРОФИДЕЛ И. Е. ЕИК[ЕИК], Решение № ПО-46/25.04.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП – С..

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0001234/12.04.2019 г., издадено от Р. Я.-Г., главен публичен изпълнител при ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. да заплати на ПРОФИДЕЛ И. Е. ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място], [населено място], [улица], представлявано от А. С. С., управител, сума в размер на 50 (петдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: